

د يعقوب ليک

د کتاب پېژندنه

دا ليک د يعقوب له خوا چې د عیسی مسیح ورور او د اورشلیم د کلیسا مشر ؤ، ټولو ایماندارانو ته د هغوی د اورشلیم د لویې غونډې نه مخکې چې په اته څلوېښتم میلادي کال کې ؤ، لیکل شوی دی. په دې ليک کې يعقوب هغو خلکو ته چې په عیسی مسیح باندې یې ایمان راوړی ؤ ټینګار کوي چې: یوازې دا بس نه دی چې یو څوک دعوه وکړي چې په خدای باندې ایمان لري، بلکې ضروري ده چې هغه دا خپله دعوه په خپلو کړو وړو کې هم ثابته کړي. دا ليک په دې باندې ټینګار کوي چې په مسیحیت کې د ایمان تر څنګ عمل هم ډېر مهم دی.

د يعقوب ليک په دې هکله لارښوونه کوي چې ایمانداره خلک باید د تکلیفونو په وخت کې څنګه عمل وکړي. هغوی باید د حکمت د لاسته راوړلو دپاره دعا وکړي ترڅو په دې پوه شي چې څنګه د خدای په قانون باندې عمل وکړي او د خدای څخه په اطاعت کولو سره خپل ژوند تېر کړي. د یو کس د عملونو مهم اړخ د هغه وینا یا خبرې دي چې کېدای شي د ښو یا بدو دپاره ترې کار واخیستل شي. د ایماندارانو د عملونو بل اړخ دا دی چې د غریبانو او مظلومانو سره څنګه چلند وشي. خدای زمونږ د عملونو وروستنی قاضي دی. مونږ باید د خدای د قضاوت دپاره په صبر سره انتظار وباسو او خپل

ژوند نورو ته په دعا کولو او خدمت کولو سره تېر کړو.

د موضوعگانو لست

سلامونه: ۱: ۱

ایمان او حکمت: ۱: ۱۲-۸

غریبي او شتمني: ۱: ۱۹-۱۱

ازمایښتونه او وسوسې: ۱: ۱۲-۱۸

د کلام اورېدل او عمل کول: ۱: ۱۹-۲۷

د تبعیض په هکله خبرداری: ۲: ۱۱-۱۳

ایمان او عمل: ۲: ۱۴-۲۶

خپله ژبه په واک کې ساتل او حکمت: ۳ فصل

مسیحي او دنیاوي ژوند: ۴: ۱۱-۵: ۶

صبر او دعا: ۵: ۱۷-۲۰

سلامونه

۱ (۱) د خدای او د څښتن عیسی مسیح د خدمتگار یعقوب له خوا دې د اسراییلو دولس قبیلو ته چې په ټوله نړۍ کې خواره واره شوي دي، سلام وي.

ایمان او حکمت

۲ (۲) ای زما خویندو او ورونو! هرکله چې تاسو د ډول ډول ازمایښتونو سره مخامخ کېږئ نو هغه یوه خوشحالي وگڼئ، (۳) ځکه تاسو پوهېږئ چې دا ستاسو د ایمان په ازمایښت کې ستاسو

صبر او زغم زياتوي. (۴) كله چې ستاسو صبر او زغم نور هم زيات شي، نو تاسو به كامل او بې عيبه انسانان شئ او د هېڅ شي كمى به په تاسو كې نه وي. (۵) خو كه په تاسو كې په چا كې د حكمت كمى وي، نو هغه دې د خداى څخه وغواړي چې هغه يې د سخاوت له مخې او بې له دې چې څوك ملامته كړي هرچا ته وركوي، نو هغه ته به هم وركړل شي. (۶) خو كله چې څوك كوم شى غواړي، نو هغه دې د ايمان سره وغواړي او هېڅ شك دې نه كوي، ځكه چې شك كوونكى د درياب د هغو څپو په شان دى چې د باد په وسيله اخوا دې خوا غورځول كيږي. (۷) داسې سړى دې په دې تمه نه اوسي چې ماته به د څښتن څخه كوم څه لاسته راشي، (۸) ځكه چې شكمن سړى په خپلو كارونو كې ټينگ ولاړ نه وي.

غريب خلك او شتمن خلك

(۹) غريب ورور دې د خداى په وړاندې په خپلې سرلوړۍ باندې فخر وكړي (۱۰) او همدارنگه شتمن ورور دې په خپلې عاجزۍ باندې چې د خداى له خوا ده، ځكه چې هغه به د وانبو د گل په شان له منځه لاړ شي. (۱۱) ځكه كله چې لمر د خپلې سوځوونكې گرمۍ سره راوخپړي نو وانبه وچ كړي، گلان يې ورژيږي او بڼايست يې له منځه لاړ شي. نو همداسې به شتمن سړى هم د خپل كاروبار سره له منځه لاړ شي.

ازمايښتونه او وسوسې

(۱۲) بختور دى هغه څوك چې د ازمايښت په وخت كې ټينگ پاتې

شي، ځکه کله چې هغه د داسې ازماينبت څخه بريالی تېر شي، نو د ژوندون تاج به چې خدای د هغو خلکو سره چې ورباندې گران دی وعده کړې ده، تر لاسه کړي. (۱۳) څوک چې وسوسه کېږي، نو هغه بايد دا ونه وايي: «خدای زه وسوسه کړی يم،» ځکه چې خدای د هېڅ ډول بدۍ په وسيله نه وسوسه کېږي او نه هم څوک وسوسه کوي. (۱۴) خو يو کس هغه وخت وسوسه کېږي چې کله هغه د خپلو نفساني غوښتنو په وسيله وهڅول شي او په دام کې راوښول شي. (۱۵) بيا د هغه نفساني غوښتنې د گناه د راپيدا کېدلو سبب کېږي او کله چې گناه خپل وروستي حد ته ورسېږي، نو د مرگ سبب گرځي.

(۱۶) ای زما گرانو خویندو او ورونو! ونه غولېږئ. (۱۷) ټول ښه او کامل نعمتونه مونږ ته د خدای له خوا چې د لمر، سپوږمۍ او ستورو پيدا کوونکی دی، راځي. هغه نه بدلېدونکی دی او نه د سيوري په شان گرځي او راگرځي. (۱۸) هغه مونږ د خپلې ارادې او رښتیني کلام په وسيله پيدا کړو، ترڅو د هغه په ټولو مخلوقاتو کې لکه د اولني حاصل مېوه واوسو.

د کلام اورېدل او په هغه باندې عمل کول

(۱۹) نو ای گرانو خویندو او ورونو! دا یاد ساتئ چې هرڅوک بايد په اورېدلو کې تېز، په خبرو کې ورو او په قهر کې سوږ اوسي. (۲۰) ځکه کله چې څوک په قهر شي هغه نه شي کولای چې د خدای عادلانه مقصدونه پوره کړي. (۲۱) له دې امله تاسو د ټولو غیر

اخلاقي کارونو او ټولو بديو څخه لاس واخلي او په عاجزي سره هغه کلام قبول کړي چې ستاسو په زړونو کې کرل شوی او کولای شي تاسو ته خلاصون درکړي. (۲۲) نو تاسو باید د هغه په کلام عمل وکړئ او یوازې په اورېدلو سره یې خپل ځانونه مه غولوی. (۲۳) ځکه څوک چې کلام ته غوږ نیسي او عمل پرې نه کوي، نو هغه د هغه سړي په شان دی چې خپل مخ په شیشه کې ویني. (۲۴) کله چې هغه خپل ځان وويني او لار شي، نو سمدلاسه دا هېر کړي چې څېره یې څنگه وه. (۲۵) خو که چېرې څوک کامل او ازادي بخښونکي شريعت ته په غور سره وگوري او په هغه باندې عمل وکړي او څه چې واورې او نه یې هېروي، نو خدای به د هغه په ټولو کارونو کې برکت واچوي.

(۲۶) که څوک خپل ځان دینداره گڼي او خپله ژبه په واک کې نه ساتي، نو هغه خپل ځان غولوي او دینداري یې هېڅ گټه نه لري. (۲۷) د پلار خدای په نظر کې سوچه او بې عیبه دینداري دا ده چې په یتیمانو او کونډو باندې د مصیبت په وخت کې پام وکړو او پرې نه ږدو چې دا نړۍ مو فاسد کړي.

د طرفدارۍ په خلاف خبرداری

۲ (۱) ای زما خویندو او ورونو! که چېرې تاسو زمونږ په څښتن عیسی مسیح چې د جلال خاوند دی ایمان لرئ، نو د چا طرفداري مه کوئ. (۲) فرض کړئ یو سړی چې د سرو زرو گوته یې په لاس وي او بنکلي کالي یې اغوستي وي او ستاسو غونډې ته راشي

او يو غريب سړی په زړو کالیو کې راشي (۳) او تاسو د هغه سړي درناوی وکړئ چې ښکلي کالي يې اغوستي دي او ورته ووايئ: «مهرباني وکړئ دلته په دې ښه ځای کې کښېنئ» او هغه غريب سړي ته ووايئ: «هلته ودرېره يا دلته په ځمکه باندې کښېنه.» (۴) ايا تاسو په خپل منځ کې د تبعيض څخه کار وانه خيست او ايا د بدو خيالونو له مخې مو قضاوت ونه کړ؟

(۵) ای زما گرانو خویندو او ورونو! واورئ، ایا خدای د دې نړۍ غریبان نه دي غوره کړي چې په ایمان کې شتمن وي او د هغې پاچاهۍ وارثان وي چې خدای د هغو خلکو سره وعده کړې ده چې ورسره مینه کوي؟ (۶) خو تاسو د غریب سړي سپکاوی وکړ. ایا شتمن خلک په تاسو باندې ظلم نه کوي او تاسو محکمو ته نه راکاږي؟ (۷) ایا هغوی د مسیح نېک نوم چې خدای په تاسو باندې ایښی دی، نه بدناموي؟

(۸) که چېرې تاسو په رښتیا سره د څښتن د شریعت په شاهانه حکم باندې عمل وکړئ چې د خدای په کلام کې یې یادونه شوې ده چې وايي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه» نو ښه کار کوئ. (۹) خو که چېرې تاسو د کوم چا طرفداري کوئ نو گناه کوئ او شریعت تاسو د قانون ماتوونکو په توگه محکوموي. (۱۰) ځکه که چېرې څوک د شریعت په ټولو حکمونو عمل وکړي خو یو حکم یې مات کړي نو هغه د ټول شریعت په ماتولو گناهکار شو. (۱۱) ځکه چا چې ویلي دي: «زنا مه کوه.» نو دا یې هم ویلي دي: «قتل مه کوه.» نو که ته زنا نه کوې خو قتل وکړې نو بیا هم ته د

شريعت ماتوونكى شوې. (۱۲) نو د هغو خلكو په شان خبرې او عمل وكړئ چې د هغه شريعت له مخې به ورباندې قضاوت كيږي چې مونږ ته ازادي راكوي. (۱۳) ځكه چې د قضاوت په وخت كې به خداى په هغه چا باندې رحم ونه كړي چې په نورو باندې يې رحم نه دى كړى. خو بياهم رحم په قضاوت باندې بريالى دى.

بې له عمل نه ايمان مړ دى

(۱۴) اى زما خونیندو او ورونو! كه څوك ووايي چې زه ايمان لرم خو عمل نه كوي نو گټه يې څه ده؟ ايا داسې ايمان هغه ته خلاصون وركولاى شي؟ (۱۵) فرض كړئ تاسو ووينئ چې يو ورور يا خور كالپو او خوږو ته اړتيا لري، (۱۶) او ستاسو څخه يو څوك هغه ته ووايي: «په خير لار شه او تود او مور او سه.» خو چې كومو شيانو ته اړتيا لري هغه ورته ورنه كړئ نو څه گټه به ولري؟ (۱۷) نو په همدې ډول كه چېرې د ايمان سره عمل نه وي نو هغه ايمان مړ دى.

(۱۸) خو كېداى شي چې څوك ووايي: «ته ايمان لرې او زه نېك كارونه كوم. ته دې خپل ايمان بې له عمله ماته وښايه او زه به خپل ايمان د خپلو عملونو په وسيله تاته دروښايم.» (۱۹) ته په دې باور لرې چې خداى يو دى نو ډېره ښه ده. شيطان او پېريان هم په دې باور لري او له وېرې رپېږي. (۲۰) اى ناپوهه سړيه! ايا په دې نه پوهېږې چې ايمان بې له عمل نه بې گټې دى؟ (۲۱) كله چې زمونږ نيکه ابراهيم خپل زوى اسحاق د قربانۍ په ځاى كې خداى ته وړاندې كړ نو ايا هغه په دې عمل سره د خداى له خوا نېك ونه گڼل

شو؟ (۲۲) تاسو گورئ چې د هغه ايمان او عمل په گډه سره کار وکړ او د عمل سره د هغه ايمان کامل شو. (۲۳) په دې ډول د خدای د کلام هغه وينا رښتيا شوه چې وايي: «ابراهيم په خدای ايمان راوړ او په دې باندې هغه نېک وگڼل شو.» او هغه د خدای دوست وبلل شو. (۲۴) نو تاسو وينئ چې انسان يوازې په ايمان نه بلکې په خپل عمل باندې نېک کيږي. (۲۵) نو په همدې ډول راحاب فاحشه د خپلو نېکو عملونو په وسيله چې اسراييلي استازو ته يې پناه ورکړه او د هغوی سره يې مرسته وکړه چې په بله لاره وټښتي، نېکه وگڼل شوه. (۲۶) نو لکه څنگه چې بدن بې له روح نه مړ دی، نو همدغه شان ايمان هم بې له عمل نه مړ دی.

خپله ژبه په خپل واک کې ساتل

۳ (۱) ای زما خویندو او ورونو! باید هڅه ونه کړئ چې تاسو ټول دې استاذان شی، ځکه په دې پوهېږئ چې مونږ استاذانو سره به تر نورو زیات حساب کېږي، (۲) ځکه چې مونږ ټول ډېرې تېروتنې کوو او څوک چې په خبرو کې تېروتنه نه کوي هغه کامل انسان دی او هغه کولای شي چې خپل ټول بدن په خپل واک کې وساتي. (۳) مونږ د اس په خوله کې قیضه اچوو، ترڅو زمونږ تابع شي او هرې خواته چې وغواړو هغه بوځو. (۴) همدارنگه کشتیو ته وگورئ، سره له دې چې ډېرې غټې وي او په قوي بادونو باندې چلېږي، خو د یو وړوکی راشپېل په وسيله رهنمايي کېږي او هرې خواته چې کشتی چلوونکی وغواړي هماغې خواته يې بېولی شي.

٥) ژبه هم همداسې ده، که څه هم هغه د بدن يو وړوکی غړی دی، خو د غټو غټو شيانو په هکله لاپې وهي.

وگورئ څومره لوی ځنگل د اور په يو ورکوتې بخرکي سره اور اخلي. ٦) همدارنگه ژبه هم د اور په شان ده. هغه د بديو څخه ډکه يوه نړی ده چې زمونږ په ټول بدن کې ځای نيسي او زمونږ ټول بدن فاسدوي. هغه زمونږ ټول ژوندون په اور سوځوي او دا په خپله د دوزخ په اور کې سوځيږي.

٧) نو انسان کولای شي چې هر ډول وحشي حيوانات، مرغان، خزندې او دريابي حيوانات اهلي کړي او اهلي کړي يې دي، ٨) خو هېڅوک نه شي کولای خپله ژبه په خپل واک کې وساتي. ژبه بده ده او د وژونکو زهرو څخه ډکه ده. ٩) په همدې ژبه مونږ هم د خښتن يعنې اسماني پلار ثنا او صفت کوو او هم په انسان باندې چې د خدای په شکل پيدا شوی دی، بد وايو. ١٠) د همدې يوې خولې څخه هم د ستاينې خبرې راوځي او هم بدې خبرې. ای خویندو او ورونو! داسې بايد نه وي. ١١) ايا دا کېدای شي چې د يوې چينې د خولې څخه هم خوږې او هم تروې اوبه راوځي؟ ١٢) ای زما خویندو او ورونو! ايا د انځر ونه کولای شي چې زيتون او يا د انگورو تاک انځر ونيسي؟ په همدې ډول د تروو اوبو د چينې څخه خوږې اوبه نه شي راوتلی.

اسماني او دنياوي حکمت

١٣) په تاسو کې څوک هونبیار او پوه شته؟ که چېرې وي نو هغه

دې دا په نېک ژوند تېرولو، په نېکو کارونو ثابته کړي يعنې داسې عاجزی چې د حکمت نه پيدا کيږي. (۱۴) که چېرې ستاسو په زړونو کې سخته بخيلي او ځان خوبونه وي، نو بايد لاپې ونه وهی چې هوبنياران یی. که داسې وکړئ نو حقيقت په دروغو بدلوی. (۱۵) دا هغه حکمت نه دی چې د اسمان نه راځي بلکې دا دنياوي، نفساني او شيطاني حکمت دی. (۱۶) ځکه چې هر چپرته چې بخيلي او ځان خوبونه وي، نو هلته گډوډي او هر ډول بد کارونه کيږي. (۱۷) خو کوم حکمت چې د اسمان نه راځي هغه لومړی سوچه وي، بيا سوله خوبوونکی، نرم، معقول، رحم کوونکی، له بنو ثمر و څخه ډک، بېطرفه او بې ریا وي. (۱۸) او د نېکۍ او عدالت حاصل د هغه تخم څخه پيدا کيږي چې د سوله خوبوونکو له خوا په سوله کې کرل کيږي.

د دې نړۍ سره مينه کول

۴ (۱) ستاسو په منځ کې جنگونه او شخړې له کومه راپيدا کيږي؟ ايا هغه ستاسو د نفساني غوښتنو له امله چې په تاسو کې په جگړه کې دي، نه راپيدا کيږي؟ (۲) تاسو کوم شی غواړئ، خو هغه په لاس نه درځي، نو دې ته تيار یی چې قتل وکړئ. تاسو د نورو سره بخيلي کوئ، خو څه چې غواړئ هغه لاسته نه شی راوړلی، نو جنگ او شخړه کوئ. خو بياهم کوم شی په لاس نه درځي، ځکه چې د خدای څخه یې نه غواړئ. (۳) خو که تاسو د خدای څخه د کوم شي دپاره سوال هم وکړئ، نو هغه به یې درنه کړي، ځکه چې په بد

نیت او د خپلو هوسونو د پوره کولو دپاره یې غواړئ. (۴) ای
 بې ایمانه خلکو! ایا تاسو نه پوهېږئ چې د نړۍ سره دوستي کول د
 خدای سره دښمني کول دي؟ له دې امله څوک چې غواړي د نړۍ
 سره دوستي وکړي، نو هغه خپل ځان د خدای دښمن کوي. (۵) ایا
 تاسو گومان کوئ چې د خدای د کلام دا وینا بېخایه ده چې وايي:
 «هغه روح چې خدای په مونږ کې اچولی دی هغه ډېرې سختې
 غوښتنې لري؟» (۶) خو خدای په مونږ باندې زیات فضل کوي، نو
 له دې امله د خدای کلام وايي: «خدای د کبرجنو په ضد دی، خو په
 عاجزانو باندې فضل کوي.»

(۷) نو له همدې امله خپل د خدای تابعداري کوئ او د شیطان په
 وړاندې ټینګ ودرېږئ، نو هغه به درڅخه وتښتي. (۸) خپل ځانونه
 خدای ته ورنژدې کړئ، نو هغه به هم تاسو ته درنژدې شي. ای
 گناهکارانو! خپل لاسونه د بدو کارونو څخه پاک کړئ. ای منافقانو!
 خپل زړونه پاک کړئ. (۹) غمجن اوسئ، ویر او ژړا وکړئ. ستاسو
 خدا دې په ژړا بدله شي او ستاسو خوشحالي دې په غم. (۱۰) خپل
 ځانونه د خښتن په وړاندې عاجزان کړئ، نو هغه به تاسو سرلوړي
 کړي.

په نورو باندې تور لگول

(۱۱) ای خویندو او ورونو! یو بل پسې بدې خبرې مه کوئ. څوک
 چې خپل ورور پسې بدې خبرې کوي او یا د هغه په هکله قضاوت
 کوي، نو په حقیقت کې د شریعت بد وايي او د هغه په هکله قضاوت

کوي. که ته د شريعت په هکله قضاوت کوي، نو په شريعت عمل نه کوي بلکې خپل ځان د هغه نه لوړ گڼي لکه په خپله چې قاضي يې. (۱۲) يوازې خدای دی چې شريعت ورکوي او هم قاضي دی. يوازې هغه دی چې دا قدرت لري چې خلک وژغوري او يا يې له منځه يوسي. نو بيا ته څوک يې چې د خپل گاونډي په هکله قضاوت کوي؟

په لاپو وهلو باندې فخر کول

(۱۳) زما خبرې واورئ ای خلکو چې وايئ: «مونږ به نن يا سبا فلاني ښار ته لاړ شو او هلته به يو کال تېر کړو، هلته به سوداگري وکړو او ډېرې پيسې به وگټو.» (۱۴) خو تاسو په دې هم نه پوهېږئ چې سبا به څه کيږي، ستاسو ژوند څه شی دی؟ هغه د بخار په شان دی چې د لږې شپې دپاره رانېکاره کيږي او بيا ورکيږي. (۱۵) د دې په ځای بايد ووايئ: «که د څښتن رضا وي نو مونږ به ژوندي پاتې شو او دا يا هغه کار به وکړو.» (۱۶) خو تاسو اوس په خپلو لاپو باندې فخر کوئ او داسې لاپې وهل بد کار دی. (۱۷) نو بيا څوک چې په نېکۍ کولو پوهيږي او نه يې کوي، نو هغه گناه کوي.

شتمنو خلکو ته خبرداری

۵ (۱) ای شتمنو خلکو! زما خبره واورئ، د هغو مصيبتونو په خاطر چې په تاسو باندې راتلونکي دي، ژړا او انگولا وکړئ. (۲) ستاسو شتمني تباه شوې ده او کالي مو چينجو خوړلي دي. (۳)

ستاسو سره زر او سپين زر زنگ وهلي او د هغوی زنگ به په تاسو شاهدي ورکوي او د اور په شان به ستاسو بدن وسوځوي. خو بيا هم تاسو د دې نړۍ په اخرو ورځو کې مال او دولت ذخيره کوئ. (٤)

گورئ، کومو خلکو چې ستاسو په پټيو کې لو کړی دی او تاسو د هغوی مزدوري نه ده ورکړې، چيغې وهي او د لوگرو فریادونه د مطلق قادر څښتن غوږونو ته رسېدلي دي. (٥) تاسو په نړۍ کې په عيش او عشرت ژوند تېروئ او مزې کوئ، خو اوس تاسو د هغو حیواناتو په شان یی چې ځانونه مو د حلالولو د ورځې دپاره چاغ کړي دي. (٦) تاسو بې گناه خلک مجرمان کړل او ومو وژل او هغوی ستاسو په وړاندې ونه درېدل.

په سختیو کې صبر کول

(٧) نو ای خویندو او ورونو! د څښتن تر راتگ پورې صبر وکړئ. گورئ، یو دهقان څنگه د خپلې ځمکې څخه د ارزښتناکه حاصل د راټولولو په خاطر صبر کوي او د مني او پسرلي بارانونو ته انتظار وباسي. (٨) نو تاسو هم باید صبر وکړئ او خپل زړونه قوي کړئ، ځکه چې د څښتن راتگ نژدې دی.

(٩) ای خویندو او ورونو! د یو بل څخه شکایت مه کوئ، ترڅو خدای تاسو تر خپل قضاوت لاندې ونه نیسي، ځکه چې قاضي په دروازه کې ولاړ دی. (١٠) ای خویندو او ورونو! کومو پیغمبرانو چې د څښتن په نوم خبرې کړې دي د هغوی صبر او کړاوونه د خپلو ځانونو دپاره مثال وگرځوئ. (١١) مونږ صبر کوونکي خلک بختور

گڼو. تاسو د ايوب د صبر په هکله اورېدلي دي او خبر يې چې
خښتن په پای کې د هغه سره څنگه مرسته وکړه، ځکه چې خدای
ډېر زړه سواندی او مهربانه دی.

۱۲) ای زما خویندو او ورونو! په پای کې دا مهمه ده چې قسم ونه
خوړئ، نه په اسمان، نه په ځمکه او نه په کوم بل شي، بلکې ستاسو
«هو» باید «هو» وي او «نه» مو «نه» وي، هسې نه چې د خدای د
قضاوت لاندې راشئ.

زوروره او اثرناکه دعا

۱۳) که ستاسو څخه کوم څوک د کړاوونو سره مخامخ وي، نو دعا
دې وکړي او که څوک خوشحاله وي، نو هغه دې د ستاینې سندرې
ووايي. ۱۴) که په تاسو کې څوک ناروغه وي، نو د کلیسا مشران
دې راوغواړي چې د هغه دپاره دعا وکړي او د هغه بدن دې د
خښتن په نوم په تېلو باندې غوړ کړي. ۱۵) کومه دعا چې په ایمان
سره وشي، نو ناروغ به جوړ شي. خښتن به بېرته هغه روغ کړي او
که گناه یې کړې وي، نو هغه به ورته وبخښل شي. ۱۶) نو بیا یو بل
ته د خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د یو بل دپاره دعا وکړئ چې شفا
ومومئ. د نېک سړي دعا ډېره زوروره او اثرناکه وي. ۱۷) الیاس
نبي زمونږ په شان یو انسان ؤ، خو کله یې چې د زړه له کومي دعا
وکړه چې باران دې ونه ورپرې، نو تر درې نیمو کلونو پورې په
ځمکه باندې باران ونه شو. ۱۸) هغه یوځل بیا دعا وکړه او د اسمان
څخه باران وشو او په ځمکه کې فصل پیدا شو.

۱۹) ای زما خویندو او ورونو! که په تاسو کې څوک د رښتینې لارې څخه واوړي او بل څوک هغه بېرته راوگرځوي، (۲۰) نو هغه دې په دې پوه شي چې هر څوک چې یو گناهکار د خپلې غلطې لارې څخه راوگرځوي، نو هغه د مرگ څخه ژغوري او د هغه گناهکار ډېر گناهونه به وبخښل شي.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

afghanbibles.org © د ختیځ افغانستان ۲۰۲۱

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.